

unutarnje poslove, Dragutina Pogledića za bogoštovlje i nastavu, a Josipa Žuvića za pravosuđe. Tek 7. septembra 1869. dao se Rauch u hrvatskom saboru svečano instalirati za bana, položivši bansku prisegu na ruke kraljevskomu komisaru, senjskom biskupu Vjenceslavu Soiću i primivši potom od njega zastavu i žezlo.

Prva sjednica regnikolarne deputacije održana je u Budimpešti 15. maja 1869., u kojoj se konstituirala izabравši predsjednikom grofa Antuna Majlátha i bilježnikom Mihajla Horvátha, a onda zaključivši na prijedlog Franje Deáka, da će najzgodnije biti, ako riječki izaslanici prvi iznesu prijedlog, jer da nijesu dosada još imali prilike, da se izjave. Na to izjave Riječani u narednoj sjednici 23. maja, da oni hrvatski sabor u riječkom pitanju ne smatraju kompetentnim, jer da Rijeka nema ništa zajedničko s Hrvatskom, pa da je stoga čitava stvar samo pitanje između Ugarske i Rijeke. Tome se odmah opriješe (28. maja) hrvatski izaslanici izjavivši, da traže, da riječki gubernator bude podjedno i veliki župan riječko-modruške županije, da Rijeka ima svoju unutarnju gradsku autonomiju, ali da je podvrgnuta kao višoj instanciji hrvatskoj vladi u Zagrebu u poslovima političkim, sudbenim i školskim. Osim toga Rijeka ima da šalje dva zastupnika na hrvatski sabor, a jednoga na zajednički ugarsko-hrvatski zbog z a j e d n i č k i h posala onako, kako oni izviru iz nagodbe. Poslije Hrvatâ izjave se Madžari i to tako, da se Rijeka stavi pod vrhovnu upravu zajedničkoga sabora i zajedničkoga ministarstva, da se za nju ima imenovati na prijedlog ministra predsjednika zasebni gubernator, da za Rijeku bude posljednja sudbena instancija ugarsko-vrhovno sudište u Budimpešti i da Rijeka šalje jednoga zastupnika na ugarski sabor, dok je gubernator njezin virilni član velikaške (gornje) kuće. Poslije ovoga prijedloga ugarskih izaslanika izjave Riječani, da oni povlače svoj prijedlog i da se pridružuju ugarskomu, dok se Hrvati odlučno opriješe ugarskomu stanovištu zabacivši ga kao neprihvatljivo.

Vidjevši taj nesklad, odasla ministar predsjednik grof Andrassy regnikolarnoj deputaciji tako zvani svoj posredujući prijedlog, u smislu kojega bi Rijeka pripadala u političkoj upravi pod zajedničku vladu, a najviša sudbena instancija imao bi da za nju bude stol sedmorice u Zagrebu, dok bi se glede školstva Rijeka imala napose nagoditi s Hrvatskom; dakle Andrassy je u neku ruku ponudio kondominij ugarsko-hrvatski na Rijeci. Ali Hrvati ne htjedoše ni na to da pristanu, pače njihov izvjestitelj Aleksandar